

Ankestyrelsens principafgørelse C-38-00

Resume:

Ankestyrelsen har behandlet to sager om tilbagebetaling efter serviceloven i tilfælde, hvor kommunen ved en administrativ fejl havde udbetalt for meget i hjælp.

I sag nr. 1 var det ikke godtgjort, at ansøger mod bedre vidende havde modtaget et for stort beløb til dækning af merudgifter ved forsørgelsen af sin søn. Ankestyrelsen lagde vægt på at merudgiftsydelsen blev sat direkte ind på ansøgers konto uden at der samtidig blev tilsendt en meddelelse om beløbets størrelse og specifikation heraf. Desuden var størrelsen af det uberettiget modtagne månedlige beløb ikke så markant, at ansøger måtte vide, at der var tale om et for stort beløb. Kommunen var derfor nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen, som alene skyldtes kommunens forhold.

I sag nr. 2 var det heller ikke godtgjort, at ansøger mod bedre vidende havde modtaget et for stort beløb til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med forsørgelsen af sin søn. Ankestyrelsen lagde vægt på, at fejludbetalingen alene skyldtes kommunens forhold, og fandt at kommunen var nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000 - § 119

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 164

Sagsfremstilling 1:

Sagen drejede sig om en 29-årig kvinde, der havde modtaget dækning for merudgifter ved forsørgelsen af sin søn, født i 1991, efter dagældende bistandslovens § 48, stk. 1. Ved brev af 24. marts 1997 meddelte kommunen ansøger, at de beregnede merudgifter var reguleret. Der blev henvist til en opgørelse, der var vedlagt. Heraf fremgik at merudgifterne for tiden fra den 1. april 1997 til den 31. marts 1998 udgjorde 1.786 kr. pr. måned. Ved brev af 6. april 1997 sendte kommunen en rettet opgørelse for samme periode. Ydelsen udgjorde efter denne opgørelse 2.108 kr. pr. måned.

Ansøger anførte i sin klage til det sociale nævn over kommunens afgørelse bl.a., at hun havde bedt kommunen om udskrift over de måneder hun skulle have fået udbetalt dobbelt beløb, men forgæves. Hun anførte endvidere, at det var forkert, at hun skulle tilbagebetale 21.432 kr, da hun havde været uvidende om de penge. Hun mente derfor at kommunen selv måtte stå for de penge, som kommunen fejlagtigt havde udbetalt til hende.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse. Nævnet fandt, at ansøger ikke skulle tilbagebetale det beløb, som hun havde fået udbetalt for meget.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at det følger af lov om social service § 119, at for at kunne kræve tilbagebetaling af hjælp ydet efter lov om social service, skal hjælpen være modtaget uberettiget og mod bedre vidende.

Nævnet fandt, at ansøger havde modtaget beløbet uberettiget, idet det var oplyst at der var udbetalt 1.786 kr. for meget pr. måned i 12 måneder.

Nævnet fandt dog ikke, at kommunen havde godtgjort, at ansøger havde modtaget de 21.432 kr. mod bedre vidende.

Nævnet lagde ved afgørelsen særlig vægt på, at udbetalingen var sket på baggrund af en fejl fra kommunens side. Der var endvidere særligt lagt vægt på, at der ikke af sagen fremgik omstændigheder, hvoraf det kunne konkluderes, at ansøger vidste eller burde vide, at hun modtog for mange penge.

Nævnet fandt derfor at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling.

Kommunen anmodede i sin klage Ankestyrelsen om at præcisere, hvad der lægges vægt på for at det kan godtgøres, at en uberettiget social ydelse er modtaget mod bedre vidende.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvornår en ydelse kan anses for modtaget mod bedre vidende, jf. servicelovens § 119, stk. 2, herunder betydningen af at udbetalingen er sket på baggrund af en fejl fra kommunens side.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at betingelserne for at kræve det beløb tilbagebetalt, som ansøger havde modtaget med urette, var opfyldt efter servicelovens § 119, jf. tidligere bistandslovens § 25, stk. 1, nr. 1.

Begrundelsen for afgørelsen var, at Ankestyrelsen ikke fandt det godtgjort, at ansøger havde modtaget det for meget udbetalte beløb mod bedre vidende.

Der blev herved lagt vægt på, at ydelsen i form af merudgifter ved forsørgelsen blev sat direkte ind på ansøgers konto uden at der samtidig blev sendt en meddelelse til hende om beløbets størrelse og specifikation heraf. Ankestyrelsen fandt desuden ikke at størrelsen af det for meget udbetalte månedlige beløb på 1.786 kr. var så markant, at ansøger måtte vide, at der var tale om et for stort beløb.

Det blev desuden lagt til grund, at ansøger havde opfyldt sin oplysningspligt overfor kommunen efter bistandslovens § 18.

Ankestyrelsen lagde endvidere særlig vægt på, at fejludbetalingen alene skyldtes kommunens forhold.

Ankestyrelsen fandt derfor at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

Sagsfremstilling 2:

Sagen drejede sig om en 41-årig mand, som havde modtaget hjælp efter dagældende bistandslovens § 48, stk. 3, til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i anledning af orlov på grund af hans søns hjerneskade.

I forbindelse med udbetalingen for januar 1998 skete der en fejl, idet arbejdsmarkedsbidraget fejlagtigt blev udbetalt med kr. 1.605,53 pr. måned. Dette beløb skulle i stedet have været trukket fra og afregnet til Told og Skat.

Det betød, at der månedligt blev udbetalt for meget med ialt kr. 3.211,06. En stigning fra måneden forud på kr. 2.658,90.

Fejlen blev opdaget af ansøger i begyndelsen af juni 1998, hvorefter han henvendte sig til kommunen. Kommunen rettede den fremtidige udbetaling og krævede i afgørelse af 1. oktober 1998 et beløb på i alt kr. 19.266,36 tilbagebetalt under henvisning til, at beløbets størrelse tilsagde at ansøger burde have vidst, at der var tale om en fejl.

Ansøger anførte i sin klage over kommunens afgørelse til det sociale nævn, at han opponerede over, at kommunen havde hævdet, at det fejlagtigt udbetalte beløb ikke kunne være modtaget i god tro. Han anmodede om forståelse for hvorfor lønsedler og anden økonomi ikke studeres og prioriteres højt når man til stadighed skal tage vare på et "skævt" barn, og prøve at give barnet de bedste betingelser. I de måneder der gik inden ansøger opdagede fejlen, havde sønnen det meget dårligt. Sønnen var dagsindlagt 6 uger på en børnepsykiatrisk afdeling, og alle ressourcer blev brugt her, samt efterfølgende i forbindelse med at sørge for at de rigtige pædagogiske tiltag blev foranstaltet i forhold til sønnens skolegang og generelt.

Ansøger anførte endvidere, at hans økonomiske oplysninger til kommunen alle havde været korrekte, at fejlen var sket i forbindelse med årsskiftet, hvor ydelsen blev opreguleret samt at der var nyt skattekort, og at arbejdsmarkedsbidraget var korrekt opført på lønsedlen.

Det sociale nævn fandt, at ansøger ikke skulle tilbagebetale det beløb på 19.266,36 kr. som fejlagtigt var blevet udbetalt til ham i forbindelse med dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at nævnet ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at ansøger mod bedre vidende havde modtaget beløbet.

Nævnet ændrede således kommunens afgørelse.

Kommunen anførte i sin klage til Ankestyrelsen, at det havde stor betydning at få afklaret hvor kommunerne alene skulle bære ansvaret for fejludbetalinger, og hvor borgeren kunne tillægges et medansvar og en reaktion bør kunne forventes.

at kommunen har begået en klar fejl.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at betingelserne for at ansøger skulle tilbagebetale det beløb som han uberettiget havde modtaget i forbindelse med dækning af tabt arbejdsfortjeneste, var opfyldt efter servicelovens § 119, jf. tidligere bistandslovens § 25, stk. 1, nr. 1.

Begrundelsen for afgørelsen var, at Ankestyrelsen ikke fandt det godtgjort, at ansøger havde modtaget det for meget udbetalte beløb mod bedre vidende.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at fejludbetalingen alene skyldtes kommunens forhold samt at ansøger efter det oplyste havde opfyldt sin oplysningspligt overfor kommunen efter bistandslovens § 18.

Ankestyrelsen fandt derfor at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2000

Dato for underskrift

15.11.2000

Offentliggørelsesdato

10.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 164, § 48, § 25, § 119

Lovområder

Servicebogen

Emner

Administrativ fejl, Merudgifter til voksne, Risikoafvejning,
Tilbagebetaling, Oplysningspligt, Mod bedre vidende,
Tabt arbejdsfortjeneste

Journalnummer J.nr.: 350002-00350455-99

3 relaterede principmeddelelser

04.12.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 28-13

Ferielejr, Børn, Afholdelse af ferie, Aflastning, Merudgifter ved forsørgelsen

Et barn under 18 år, der har ret til merudgiftsydelse, kan få dækket ekstra udgifter i form af handicaptillæg til en ferielejr samt udgifter til hjælper på ferielejren. Der kan ydes hjælp til de udgifter, der ligger udover den egenbetaling, som foræl...

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-3-99

Lovændring, Tidsbegrænset bevilling, Tilbagekaldelse, Begunstigende forvaltningsakt

Kommunen var berettiget til at tilbagekalde en bevilling til diættilskud givet den 13. marts 1996 for en 5 årig periode. Ved servicelovens ikrafttræden den 1. juli 1998 skete der en ændring af beregningsgrundlaget i forhold til bistandslovens bestemm...

11.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse P-28-03

Merudgifter, Plejetillæg

Ved udmåling af hjælp efter servicelovens § 77 havde kommunen ret til at tage hensyn til et tilkendt plejetillæg, som vedrørte samme formål som hjælpen efter serviceloven. Udmålingen skulle foretages efter en konkret individuel vurdering af arten og ...

Ring: 33 41 12 00 man-tirs og tors-fre kl. 9-15. Onsdag lukket

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)